

برای دیدن خبر در خبرگزاری مربوطه به لینک زیر مراجعه کنید :

<http://www.isna.ir>

کد خبر: 94090301819 سه‌شنبه ۳ آذر ۱۳۹۴ - ۱۰:۴۵

"یارانه ایرانی، رفاه اروپایی"؛ طرح پیشنهادی مجموعه ای از کارشناسان برای طرح حذف کامل یارانه‌ها به ویژه یارانه‌های انرژی و صرف بودجه آن برای زیرساخت‌های شهری، حمل و نقل، پیشگیری و درمان، آموزش و پرورش و محیط زیست و... در حد رفاه و استانداردهای جهانی و اروپایی.

به گزارش خبرنگار ایسنا، جریان هدفمند کردن یارانه‌ها و حذف تدریجی یارانه توسط دولت از آذرماه سال 1389 شروع شد، اما در این پنج سال جهت گیری در کمتر زمانی به سمت اجرای مفاد تعیین شده در قانون پیش رفت و در نهایت به هزینه‌های گزاف و جاماندن از آنچه می‌توانست با اجرای قانون برای جامعه ایرانی به همراه داشته باشد انجامید.

گرچه تولید، پروژه‌های عمرانی، بهداشت و درمان، رفاه اجتماعی و همچنین تامین بخشی از هزینه‌های دولت از جمله محل‌های مصارف درآمد ناشی از حذف یارانه‌ها بود و در این میان سهم 50 درصدی برای توزیع نقدی بین خانوارها، 20 درصدی برای دولت و 30 درصد برای سایر بخش‌ها به ویژه تولید تعیین شد، ولی کارنامه چند ساله نشانی از توقعات قانونی ندارد و در نهایت هزینه بالغ بر

200 هزار میلیارد تومانی را بر دولتها تحمیل کرد؛ هزینه هنگفتی که البته از ابتدا با انحراف خود دولت (دولت قبل) از قانون پایه گذاری شد و ادامه پیدا کرد.

این بیش از 200 هزار میلیارد تومان، منابعی است که در کنار درآمد ناشی از افزایش قیمت حامل های انرژی در طول اجرای قانون، موجبات برداشت از خزانه دولت و گاهی استقراض از بانک مرکزی را نیز فراهم کرده است. چراکه برخلاف حد 50 درصدی تعیین شده برای توزیع بین خانوارها تملکی 100 درصد منابع به اضافه مبلغ برداشتی از بخش های دیگر خرج پرداخت یارانه 45 هزار و 500 تومانی به بیش از 76 میلیون متقاضی شد.

در این میان آنچه از حذف سوپسید که برای دولت مالیات منفی به شمار می رود باقی ماند کسب درآمد از یک سو و توزیع نقدی و بی هدف از سوپی دیگر در بین مردم بود که جدای از تملکی آسیب هایی که به دنبال داشت از قانون هدفمندی یارانه ها ظاهری پوچ و دوری باطل از گران کردن انرژی و خرج بی هدف در میان غنی و فقیر ساخت.

در حالی طبق قانون دولت تا مرحله حذف کامل یارانه و رسیدن قیمت حامل های انرژی تا 98 درصد قیمت های فوب خلیج فارس پیش خواهد رفت که در طرفی دیگر ماجرا چالش هزینه کرد آن و برنامه های دولتها برای نحوه مصرف منابع دریافتی وجود دارد؛ ایران در خرج درآمدهای هنگفت و سهل الوصول کم تجربه نیست و در نمونه ای واضح سالهاست که منابع غنی نفت را پایه درآمدهای خود قرار داده و بی مهال آن را خرج می کند، اما در نتیجه خرج بی برنامه این درآمد کلان نتوانسته از ثروت ملی خود برای گام برداشتن در مسیر توسعه استفاده کند.

در این شرایط این موضوع نیز مطرح است که اگر یارانه ها بطور کامل حذف شود، بودجه آن بطور مستقیم و غیر مستقیم صرف رفاه و افزایش سطح زندگی مردم در حد استانداردهای بین المللی قرار خواهد شد؟ آیا دولت برنامه ای روشن و دقیق برای خرج منابع ناشی از هدفمندی یارانه ها دارد. آنهم در وضعیتی که افزایش قیمت ها بعد از حذف تدریجی یارانه ها در سال های اخیر مردم را از یک طرف و تولید کشور را از طرف دیگر تحت الشعاع قرار داده است یا اینکه بازهم قرار است مانند پنج سال گذشته که بالغ بر 200 هزار میلیارد تومان نقدی در بین مردم خرج شد و نتیجه مشخصی نداشت مابقی درآمدها نیز بدون هدف خرج و منابع کشور هدر رود.

این در حالی است که در کنار تملکی تحلیل ها و اظهار نظرهای کارشناسان درباره هدفمندی یارانه ها در سالهای گذشته، اخیرا یک گروه کارشناسی ضمن انجام بررسی و تحقیقات گسترده در رابطه با تغییر رویکر در نحوه اجرای این قانون و همچنین نوع جهت گیری در خرج درآمدهای بدست آمده در این بخش طراحی تدوین کرده است که بر اساس آن درآمدهای هدفمندی با توجه به نیاز ساختارهای بنیادی، حمل و نقل، درمان و غیره هزینه شود و مردم بطور واقعی و دائمی در زندگی خود لمس کنند. البته آنچه در پروژه پیشنهادی- که در ادامه جزئیات آن مطرح می شود- مورد اهمیت خواهد بود این است که دولت اول باید امتیازات و مزایای مربوطه را طی سه تا پنج به اجرا درآورد و سپس اقدام به

حذف یکجا و کامل یارانه‌ها کند تا اعتماد عمومی و کامل مردم جلب شده و نیاز به وعده دادن نباشد.

پیشنهاد تأسیس سازمان "رفاه ملی و هدفمندی یارانه‌ها

از تاکیدات این طرح این است که در بحث قیمت‌گذاری باید طوری عمل شود که در سطح مصرفی زیاد و بسیار بالا هزینه و حتی محصول را حساب کرد. بر این اساس برای تعیین قیمت نهایی باید در محاسبات سهمی را برای رفاه در نظر گرفت به طوری که در محاسبات باید قیمت تمام شده، قیمت جهانی (میانگین) و همچنین 0.25 عوارض رفاهی را محاسبه کرد و مازاد قیمت تمام شده به اضافه 25.0 عوارض رفاهی را توسط دستگاه مربوطه (مثلا شرکت گاز) به حساب سازمان جدید المتاسیسی به نام " سازمان رفاه ملی و هدفمندی یارانه‌ها " واریز تا در امور رفاهی استفاده شود.

کارشناسان طرح پیشنهادی بر این باورند که حتی می‌توان عوارض 25 درصدی مطرح شده را در کلان شهرها و شهرستان‌های حومه آن برای بنزین تا 100 درصد اضافه و مبلغ آن را صرف ارزان سازی حمل و نقل عمومی آن محدوده کرد و در صورت نیاز، عوارض 25 درصدی برای لاستیک و روغن مصرفی خودروهای غیرسنگین در نظر گرفت تا سیستم خودروی ارزان با سوخت و هزینه گران اعمال شود که در نهایت استفاده از وسایل نقلیه عمومی به صرفه و ارزان باشد.

در عین حال مسأله مهم دیگری که باید هر سال در بودجه سالانه انجام شود آن است که به کل بودجه یارانه فعلی پنج درصد اضافه شود تا ارزش واقعی آن بعد از گذشت چند سال از بین نرود. در مقوله ترافیک و استفاده بهینه از وقت و انرژی و دیگر موارد این چنینی بحث ابتکار عمل مسئولان اجرایی نیز مهم است که متأسفانه این مورد چندان مورد توجه نیست.

طراحان تاکید دارند که نکته اساسی و مهم دیگری که باید در نظر داشت این است که قیمت ارز و دلار باید شناور و تک نرخی باشد تا بهتر بتوان در آزادسازی قیمت ها عدالت را برقرار، تورم را مهار و ارزش پول ملی را نیز بطور کامل تثبیت کرد، تا یک بستر دقیق مستمر و دائمی ثبات اقتصادی برقرار شود.

راهکارهای طرح جدید برای مصرف انرژی

بحث دیگر این است که با آزادسازی قیمت ها شرکت های متولی خدمات انرژی و ... مثل شرکت های آب ، گاز ، برق و مخابرات باید به بهینه سازی امور اجرایی و خدمات خود پردازند و با یک تحول اساسی اقدام به نو سازی و بهبود سازی شبکه های انتقال کنند. این روند به شکل مدرن و طبق استانداردهای روز دنیا انجام شود و با احداث تونل در زیر خیابان و دیگر تکنولوژیهای جدیدتر ، روند سنتی قدیمی و تخریب هر روزه خیابان ها و پیاده روها را پایان دهند.

همچنین تشویق و تسهیل در استفاده از انرژی خورشید، بادی و... توسط شرکت برق در واحدهای مسکونی نصب و اقساط آن با کارمزد 0.4 در قبوض مصرفی برق کسر شود و یا با توجه به کم بود شدید آب و مصرف غیر بهینه کولرهای آبی، این تسهیلات را باید برای استفاده از وسایل گرمایش و سرمایش با استفاده از انرژی افتابی بطور جدیدی فراهم کرد و مازاد برق و گاز تولیدی را برای صادرات اختصاص دهیم. همچنین مزایایی برای مدارس و مکان های عمومی در نظر گرفت که حتما از عایق ها و پنجره های دو جداره استفاده کنند و مساجد و مراکز فرهنگی که از تخفیف هایی برخوردارند حتما باید استانداردهای بهینه سازی مصرف انرژی را رعایت کرده باشند.

مورد دیگر اقشار محروم و خانوارهای تحت پوشش بهزیستی، کمیته امداد و غیره در صورتی که نیاز مصرفی شان زیر حد تعریف شده باشد قبوض پرداختی شان طبق تعرفه یارانه ای فعلی محاسبه و حمایت های جدی دیگر از این اقشار انجام شود.

نیازهای هفت گانه ای که باید دولت فراهم کند

اما گروه کارشناسی گلزنگ در رابطه با مقدمات، مزایا و امکانات رفاهی که دولت در ابتدا باید فراهم و اجرایی کند نیز بررسی هایی داشته که در ادامه تشریح می شود.

ساخت و راه اندازی متروی شهری تمام مراکز استانها و شهر های بزرگ

طبق تاکید کارشناسان، با توجه به مشکل ساختاری در حمل و نقل درون شهری و برون شهری دولت با استفاده از منابع داخلی یا خارجی (پایاپای، فاینانس، پذیره نویسی و اوراق مشارکت) و یا حتی برداشت از صندوق ذخیره ملی، کلیه شبکه متروی درون شهری را آغاز، اجرا و افتتاح کنند و تحویل شهرداری ها قرار دهد و سپس بعد از حذف یارانه ها هزینه مربوطه را از طریق این منبع به صندوق ذخیره ملی و دیگر منابع مذکور عودت دهد. البته این طرح باید در تمام شهرهای بزرگ و مراکز استان های کشور با بهترین کیفیت و مطابق استاندارد جهانی باید کامل و جامع اجرا شود تا 50 سال آینده (سال 1440) هیچ نیازی به تکمیل یا افزایش خط و فاز جدیدی نباشد.

در بخش ایمنی جاده های باید دولت طی پنج سال تمام نقاط حادثه خیز را اصلاح و جاده های موجود را استاندارد سازی کامل کند و تمام جاده های شهرستانی و روستایی بطور کامل دو طرفه مجزا و ایمن شود و تقاطع ها غیر هم سطح باشند. زیرسازی و آسفالت جاده های معیوب اصلاح شود و

اصلاح هندسی و استانداردسازی تمامی مسیرهای درون و برون شهری همراه با ابتکار عمل مدیران و مسولان! در این رابطه این توضیح لازم است که با اجرای طرحی بزرگ می توان با یک پذیره نویسی عظیم و سراسری طرح شبکه مترو و قطارهای سریع المسیر برون شهری را در همین راستا اجرا کرد و در این پروژه بزرگ تمام شهرهای بزرگ و مراکز استان ها را به هم متصل کرد. همچنین به جای اوراق مشارکت از پذیره نویسی برای جذب سرمایه و بودجه این طرح استفاده شود تا با توجه به سودآوری این صنعت تمام مردم شریک و سهام دار اصلی باشند.

اعمال بیمه تکمیلی برای همه شهروندان ایرانی، با اولویت پیشگیری

اما در موردی دیگر هزینه درمان بخش قابل توجهی از مخارج خانواده های ایرانی را در برمی گیرد با توجه به اینکه هیچ فردی عمداً خود را دچار عارضه و بیماری نمی کند باید تحول اساسی در این خصوص ایجاد و با اختصاص 0.5 از عوارض رفاهی ذکر شده به اضافه بخشی از بودجه پارانه ها و استفاده از منابع دیگر این بستر را فراهم کرد تا همه شهروندان از بهترین امکانات پزشکی، درمانی و بیمارستانی بطور کامل مطابق استانداردهای جهانی و رایگان برخوردار شوند.

مقدمات اولیه این طرح باید با تشکیل یک شرکت بیمه ای قوی فراهم شود یعنی سازمان تأمین اجتماعی و خدمات درمانی و بیمه های دیگر مربوطه را ادغام کرد و یک شرکت بیمه ای سرمایه گذار و سودآور فراگیر و گسترده تشکیل داد و به شکل هیات امنایی اداره کرد تا بطور کامل زیر سلطه دولت ها نبوده و قلکی برای تأمین کسر بودجه دولت ها نشود.

حذف واقعی شهریه ها در مدارس دولتی طبق اصل صریح قانون اساسی

مورد دیگر این است که می توان به جای اینکه پارانه سوخت و انرژی بگیریم هوا و محیط زیست را آلوده و ترافیک ایجاد کنیم. بودجه آن را در حوزه آموزش و پرورش خرج کنیم و 0.5 از عوارض رفاهی و قسمتی از بودجه پارانه ها صرف هزینه های جاری و فوق برنامه، تفریحی و علمی دانش آموزان شود.

احیای مستمر و مداوم محیط زیست و پایان برداشت از جنگل های سراسر کشور

در سال‌های اخیر قضیه ریزگردها، خشکی زاینده رود و دریاچه ارومیه و بقیه قضایا از این دست نشان داد که بحث محیط زیست یک بحث تشریفاتی و تجملاتی نیست و حفظ محیط زیست و توسعه و پیشرفت باید هماهنگ و مکمل یکدیگر باشند؛ بنابراین باید بخشی از بودجه پارانه ها را به این حوزه حیاتی اختصاص داد <https://gutepotenz.de/>.

آزادسازی قیمت خودرو ، خصوصی سازی صنعت خودرو

عدم شفافیت شرکت های انحصاری دولتی خودروساز در ایران موضوع قابل توجهی است. این در حالی است که با گرانی دلار قیمت خودرو سه برابر می شود با همان کیفیت حداقلی سابق. اگر واقعا خودروسازان زیان ده هستند چرا دولت ها هیچ کدام اشتیاق نداشته و ندارند آن را واگذار کنند. می توان گفت دولتی صداقت دارد که این شرکت ها را واگذار کند و از این رانت ها که از راه این قیمت ها و قیمت گذاری ها به دولت و دیگر ارگان ها می رسد چشم پوشی کند . اگر خصوصی سازی واقعی انجام شد آیا باز هم دولت به همین شکل از این صنعت حمایت می کند و قیمت را اینگونه تعیین می کند (شرکت دولتی- شورای رقابت دولتی).

با آزادسازی قیمت و خصوصی سازی این صنعت می توان کلید مشکلات این حوزه را حل کرد. (خودرو- جاده- انسان) به عنوان نمونه خودروهای خارجی کم مصرف و کلاس کوچک و متوسط با کمترین عوارض گمرکی 0.10 وارد شوند. البته اتومبیل هایی با برندهای معروف ژاپنی، کره ای و اروپایی (نه خودروهای بنجل چینی) و خودروها و موتورسیکلت های برقی بدون عوارض گمرکی وارد شوند و نکته مهم همه این شرکت های خارجی باید نمایندگی و تعمیرگاه بسیار معتبر و گارانتی بسیار مناسب داشته باشند. با همین روند خودروهای بالای 2000 سی سی و کلاس بزرگ 0.250 قیمت کمپانی عوارض گمرکی اخذ شود و خودروهای گران قیمت و لوکس 0.500 قیمت کمپانی و همین روند و نسبت در پرداخت عوارض سالمیانه شهرداری ها هم اعمال شود.

توسعه و ارتقاء کیفی و کمی ناوگان اتوبوس رانی و تاکسی رانی در حد استاندارد جهانی

بعد از مترو، اتوبوس و تاکسی با کیفیت، سریع و قابل دسترس در حمل و نقل شهری از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

در شرایطی که وسایل حمل و نقل عمومی از کیفیت لازم برخوردار نیست و چرخه مناسبی ندارد باید مترو ارزانتر از اتوبوس و اتوبوس ارزانتر از تاکسی بوده و تسهیل و تشویق فراوان برای حمل و نقل دوچرخه رایگان باشد. از این رو با اختصاص بخشی از بودجه سالیانه یارانه ها و 0.2 از عوارض رفاهی 0.25 را به شهرداری ها و نظارت سنگین شورای شهر و دیگر نهادها می توان این مهم را انجام داد و مثلاً کرایه مترو، اتوبوس و تاکسی 0.30 تا 0.50 ارزانتر از قیمت تمام شده باشد و شهرداری با نصب دستگاه GPS و تاکسی متر روی تاکسی ها نسبت به حرکت و تراکنش دریافتی شان روغن موتور و لاستیک رایگان به تاکسی داران تحویل دهد و هزینه بیمه شان را پرداخت کند.

شفاف سازی و یکسان سازی مالیات ها و حقوق ها

اما آخرین مساله مورد توجه در صرف و هزینه کرد منابع ناشی از هدفمندی یارانه ها به بحث یکسان سازی مالیات و حقوق برمی گردد.

طراحان طرح جدید نحوه خرج منابع هدفمندی تاکید دارند که با اجرای این طرح حوزه صنعت و کشاورزی (تولید) به شکل قابل توجه ای تحت تاثیر قرار می گیرید و بطور اتوماتیک وار می توان گفت (با توجه به عوارض 0.25) مالیات خود را نسبت به میزان مصرف پرداخت می کنند؛ بنابراین به جهت وارد نیامدن شوک و فشار به این حوزه ها در یک مقطع 5 الی 10 ساله از مالیات و ارزش افزوده معاف شوند و با توجه به اینکه یک واحد تولیدی هر چه بیشتر مصرف کند پرداخت عوارض رفاهی اش بیشتر می شود از این رو برای شفاف سازی و اعتماد بیشتر مردم برای شراکت در فرهنگ پرداخت مالیات مبنای فقط بر اصل 0.10 سود تنظیم کنیم تا اصل کم بخور و همیشه بخور برای دولت ایجاد شود و مردم با اشتیاق و صادقانه مالیات خود را پرداخت کنند و در ضمن وقتی با سرکشی به حساب ها یا راهکارهای دیگر می توان عدالت را برقرار کرد چرا این کار را نکنیم؟ در سیستم نظام مالیاتی فعلی مردم می گویند چرا بیشتر و تصاعدی مالیات و ارزش افزوده بدهیم تا خرج ریخت و پاش ها و حیف و میل های مدیران و سمینارهای شان و بی تدبیری ها و ضعف مدیریت شان شود.

با این طرح و آزادسازی قیمت ها باید نسبتی عادلانه بین حداقل حقوق و مزایا و پاداش شهروندان با حداکثر حقوق مزایا و پاداش مدیران و مسئولین تعیین کرد که با این قانون طبق تورم افزایش یابد و

زیر خط فقر نباشد و مثلاً بالاترین حقوق مدیران بیشتر از 20 برابر حداقل حقوق یک کارگر و کارمند نباشد تا حداقل به همین بهانه مدیران، وزرا و نمایندگان به خاطر حقوق خودشان هم که شده نتوانند حداقل حقوق ناچیز و زیر خط فقر را تصویب کنند.

شورای اجرایی و نظارتی تشکیل شود

کارشناسان طرح مطرح شده همچنین پیشنهاد کرده‌اند تا یک شورای اجرایی و نظارتی قوی برای پیشبرد و اجرایی شدن آن تشکیل شود؛ شورایی متشکل از اعضای هیأت دولت، اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، اعضای هیأت رئیسه مجلس، اعضای قوه قضائیه بنام «مجمع عالی رفاه ملی و هدفمندی یارانه‌ای» به ریاست رئیس جمهور تا این مهم به سرانجام برسد.

انتهای پیام

پویا _ مدیریت سایت GOLZANG